

[Merete Aarup]

stemmer sin takstpolitik inden for den gældende lovgivning. I mange kommuner arbejdes der med alternative pasningsordninger, og det ville være godt, hvis der kunne findes nogle fleksible ordninger, der passer til børnenes og forældrenes behov; hvis f.eks. to børn af arbejdsløse forældre meget gerne vil dele en plads, bør det også kunne lade sig gøre, men det må bare være frivilligt.

Vi ved godt, det er hårdt for en voksen at blive arbejdsløs – man mister den daglige kontakt til arbejdslivet og til sine medarbejdere og kolleger – men det vil også være utrolig hårdt for et barn at blive arbejdsløs, forstået på den måde, at det nu ikke kan få lov til at være sammen med den børnegruppe, det har været en del af i lang tid.

Vi synes ikke, det foreliggende forslag er rimeligt. Kommunerne er modne til at gå nye veje i børnepolitikken, og Folketinget skal derfor ikke med ny lovgivning nu være årsag til, at en god udvikling, der er sat i gang, bliver stoppet, fordi vi nu skal til at bestemme herindefra, hvordan man ude i kommunerne arbejder netop med dette spørgsmål.

Vi afviser derfor forslaget.

Agerschou (SF):

Med dette forslag tilkendegiver Fremskridtspartiet, at man betragter børn som Legoklodser, man bare kan flytte rundt med, alt efter om forældrene har arbejde eller ej. Det er ligegyldigt, om børn derved bliver revet ud af deres daglige sammenhæng, væk fra kammerater, væk fra de ting, de har deltaget i i en børnehaven; de skal bare ud af den sammenhæng, hvis forældrene bliver arbejdsløse.

Det er efter vores opfattelse en afskyelig måde at betragte børn på. Børn er efter vores opfattelse ikke nogle, man bare kan flytte rundt med efter forgodtbefindende. De har ret til et selvstændigt og anstændigt dagligliv. Det forsøger Fremskridtspartiet med dette forslag at fratage dem. Efter vores opfattelse er forslaget børnefjendsk, så det oser.

Desuden er lovforslagets bemærkninger præget af almindeligt dårligt hjemmearbejde fra Fremskridtspartiets side; man er ude af stand til at argumentere, så bemærkningerne kommer til at passe med virkeligheden. Lad mig nævne nogle eksempler på det.

Der står f.eks., at også personer, der efter fødslen har barselorlov, betragtes som arbejdsledige. Hvad er det for noget sludder? Nu har vi fastholdt gennem lang tid, at personer på barselorlov ikke er arbejdsledige. Betyder det, man har skrevet i bemærkningerne, at f.eks. en mor, der kommer hjem fra hospitalet efter at have født et barn, og som har to børn i forvejen, der går på daginstitutioner, ikke længere har ret til at have disse børn i daginstitutionerne, og at den pågældende mor derfor foruden at skulle passe sit nyfødte barn også skal passe de øvrige? Er det meningen med forslaget?

Der står et sted, at man har ret til offentligt formidlet børnepasning. Det er noget sludder. Forældre eller børn har ikke ret til offentligt formidlet børnepasning. Vi har i dag en akut venteliste på 30.000 børn, der viser, at det er noget nonsens, Fremskridtspartiet skriver i sine bemærkninger.

Man er også i fuld gang med at indføre et nyt offentligt bureaukrati. Der står: »I tilfælde, hvor en af forældrene modtager social pension, kan retten til offentligt formidlet børnepasning fratages. Der bør dog skønnes i det enkelte tilfælde.«

Jamen hvem er det, der skal skønne? Er det en sagsbehandler, er det en læge, eller er det statsamtmanden, som Fremskridtspartiet i øvrigt vil have nedlagt, eller hvem er det?

Der står senere: »Hvis begge forældre modtager social pension . . . kan der tilbydes offentligt formidlet børnepasning, medmindre en af parterne efter en lægelig vurdering er i stand til selv at passe barnet.«

Nu vil Fremskridtspartiet altså have forøget lægernes indtægter ved at indføre en ny skønsbestemmelse i loven. Som socialministeren var inde på, forsøger man ved denne lovgivning at ændre en helt anden lov, fordi Fremskridtspartiet ikke er klar over, at der eksisterer en selvstændig lov om skolefritidsordninger. Det, man skriver i bemærkningerne, kan altså overhovedet ikke lade sig gøre.

Vi afviser forslaget, alene af den grund at det er børnefjendsk, og samtidig har Fremskridtspartiet ikke gjort sig den ulejlighed at argumentere sammenhængende i sine bemærkninger til forslaget.

Mejdahl (V):

Fremskridtspartiets lovforslag går i al sin en-